

מסורת הש"ס

(א) ר'ב (א) עליו נעל:
(ב) (תוספתא):
הדמות (פ"ד) ד' נדרים
ל: מיר ד' נגשים
(א) (תוספתא):
דמלחא שקר טחלל
נדרים נחשנין
שמי נדרים תלוי וסא
טוס' כמבנות פ"ט
(א) ופי' ופי' יבמות
ד"ס בית אלו וטוס'
מבנות נ"ד ד"ס שאלן
(ב) (תוספתא):
(תוספתא):
(פ"ד) (ל' תקנן) וס'
מחשבת ומי חשבו
מ"ר ופי' הגורן
שטח א' ע"פ גרשין
פי' הול ר' אחי
נאון ד' נדרים ר' אהר
(ר"ל) ופי' מדרית
וסל' וסל'.

הגהות הב"ח

(ב) דש"י ד"ה ה"ג
לס בתיב. נ"ב בפרשה
מורע במגילת מורע סוף
פ"ד: (ג) בא"ד אחרון
דאית כנ"ל וזאת א'
נמחק: (א) חוס' ד"ה ה"ג
כתוספתא דתנאים פ"ד
אזכר:

הגהות הגר"א

[א] תום' ד"ה אידי, חבל
 כ"י, נ"ב ורמ"ה חולק:

המקבל שדה מחבירו פרק תשיעי בבא מציעא קד.

א. בכולן יש לומר לקצור
עון בקבלות יש לו לטעון
ר' לי שדה [בית] שלחן ו'
לו הכי נמי בהכללות אם

איבעי לך לאתוי בדוולא אמר רב פפא א"ר
תרתי מתניתא קמייא משכחת לה בין
בבכרנותא בין בקבלנותא מכאן ואילך
דאיאת בקבלנותא ליתא בבכרנותא ודאיאת
בבכרנותא ליתא בקבלנותא: אם אמר לו
חבור לי שדה בית השלחין זה [וכו'] ואמאי
לימא ליה שמא בעלמא אמרי לך מי לא
תניא ⁶האומר לחבירו בית כור עפר אני
מוכר לך אע"פ שאין בו אלא לתך הגיעו
שלא מכר לו אלא שמא והוא דמתקרי בית
כור: כרמא אני מוכר לך אע"פ שאין בו גפנים
הגיעו שלא מכר לו אלא שמא והוא דמתקרי
כרמא פירסם אני מוכר לך אע"פ שאין בו
רמונים הגיעו שלא מכר לו אלא שמא והוא
דמתקרי פרסא אלמא אמר ליה שמא
בעלמא אמרי לך הכא נמי נימא ליה שמא
בעלמא אמרי לך אמר שמואל לא קשיא
היה דאמר ליה מחכיר לחובר הא דאמר ליה
חובר למחכיר אמר ליה מחכיר לחובר שמא
בעלמא א"ל א"ל חובר למחכיר קפידא
ורבינא אמר ידי ואידי דא"ל מחכיר לחובר
מדקאמר זה מכלל ידקאי בגוה עסקינן
בית השלחין למה ליה למימר דקאמר ליה
בית השלחין כדקיימא השתא: **מתני'**
המקבל שדה מחכירו והוכירה שמין אותה
בכמה ראויה לעשות ונותן לו שכך כותב לו
⁷אם אוכיר ולא אעבד אשלם במיטבא:
גמ' ר"מ היה דורש לשון הדיוט דתניא
⁸ר"מ אומר אם אוכיר ולא אעבד אשלם
במיטבא רבי יהודה היה דורש לשון הדיוט
⁹דתניא ר' יהודה אומר אדם מביא קרבן
עשיר על אשתו וכן כל קרבן וקרבן שהיא
חיבת ¹⁰שכך כותב לה אחריות דאית לך
עלי מן קדמת דנא הלל הזקן היה דורש
לשון הדיוט דתניא ¹¹אנשי אלכסנדריא היו
מקדשין את נשותיהם ובשעת כניסתן לחופה
באין אחרים וחוטפים אותם מהן ובקשו
חכמים לעשות בניהם ממזרים אמר להן הלל
הזקן הביאו לי כתובת אמכם הביאו לו
כתובת אמן ומצא שכתוב בהן לכשתכנסו
לחופה הוי לי לאינתו ולא עשו בניהם ממזרים
¹²ר"י בן קרחא היה דורש לשון הדיוט דתניא
¹³ר"י בן קרחא אומר המלוה את חבירו
לא ימשכנו יותר מחובו שכך כותב לו
חשלומתא דאית לך עלי כל קבל דיכי טעמא
דכתב ליה הכי הא אי לא כתב ליה הכי
לא קניא והא אמר רבי ¹⁴יוחנן משכנו והשיב
לו המשכון ומת שומטו מעל גבי בניו
אח"י

קנייה כי ידיה לגוביינא:
אהי

וְיָשָׁם אֶת־פִּילֹו לֹא אֶפְסֵר נָמִי אֲמַתִּי
אֶל יֵשַׁם נִהְרָא רַבָּה חֹו לֹא הִיו מִכַּת
לְאֶשְׁמוּעִינ דַּאֲפִילוּ יִבְשׁוּ נָמִי שֶׁאֵר
מִכַּת מַדְיָנָה אֲפִילוּ הִכִּי אִינוּ מִנְכֶּה
לִי כִיוֹן לְאֶפְסֵר לֵאלֹהִים דִּינֹוּלָא מִנְהֶרָא
רַבָּה דְּרוּקָא בְּכֻלָּהּ חֲגַב אוֹ נִשְׁדַּפְהָ
שֶׁאִין יֹכֹול לְתַקֵּן הַקֶּלְקֹול עִי' שׁוֹם
טוֹרַח מִנְכֶּה לוֹ הִי נָמִי יֵשׁ לוֹמֵר דּוּדֵא
מִיִּכְרֹוֹת בְּלֹא לֵאמֹר לָרִץ לְעַסֵּה אוֹ
אֲפִילוּ בְּלֹא אֶפְסֵר לְאִתּוּ אֲמִי שְׁפִיר
לְבַל מִשׁוֹם קִבְּלוֹת אִלְטֵרִיךְ שֶׁלֹא
יֹכִיל לוֹמֵר לֹא אֲתַעֲסֵק בָּהּ וּפְסִיָּה
לֹא אֲשַׁלֵּם בְּמִיטָא לְפִי שֶׁאִינוּ
מִתְּחִיבִים לְהִצִּיב מִנְהֹרֹוֹת אֲחֵרִים
הַרְחֻקִים בִּימָר וְעַל כֵּן הוֹצֵרֵךְ לוֹמֵר
לֵאלֹהִי יֵשַׁם נִהְרָא רַבָּה וּמַנִּי לְאִתּוּ
דִּינֹוּלָא וְלִכֵּן מִתְּחִיב לְעַשׂוֹת קִבְּלוֹתֵינוּ:
הַנִּי תְּרִי מַתְנִי קִסְיִיתָא אֲתִתְּהוּ
בִּין בְּחִבְרֹוֹתָא בְּרָא וּלְעַנִּי

מוסף רש"י

[illegible]

הב' גרסינן בתוספתא דכמותות (א)
אדם מציא קרנן עשיר על
אשמו וכן כל קרנות שהיא חייבת
שפק כחב לה אחריות דלית ליה
עליה קדמת דנא פ"י כל קרנות
הן חייבת חייבת קודם שנשאלו יצאו
בבעורה שכתב לה אחריות דלית
ליה קדמת חייבת יהא עלי מן קדמת
דנא ואפילו חובות שקדמו לנישואין
ידועא בקרנות שהן חובה לכפרתה
בזמן ילדה ויחיה ותרעה לה להכשירה
לנאכל לכול בתרומה או לשמות ציין אם
יהא נזירה והכי איתא בירושלמי
בכמותות בפרק עשרה דקמי התם
אפילו אכלה חלב או חיללה שבת
משמע דקרא שדה נזירה להביא
למזל קרנות ונזרה ונזרה קודם

שלא ועד כאן לא מיבעיא לן כספ' ואכלה ועמדה ונשאת י' ללוקח הו' וה' לו אבל מנכס' הצעל פשיטא דלא חזי דלכ"י אם יקניטוהו תלוי ותשליך ה' חזי לנשוא המה מפסדו' לו כמה ה' קודם שיצטעם ואפילו ישמע ויזמין ויחזיקו שאלות קודם שנשאה מנכ' דר' ל' מקום לא יתשכחו יותר מחזו': לא חבב נמי כדפרישית לעיל ומאי שון הדיוט קאמר היה לו לפרש: אהני

יִשְׁוֹאִין אֹר לְוֹתָהּ וְאֵלָּה לָא
יִשְׁתַּחֲוִינָן (ב"ב דף קט.) בְּלוֹתָהּ
וְיִשְׁוֹאִין אֵלָּה בְּנֻכְסִים שֶׁהֵבִי
וְאֵלָּה שׁוֹם רֵאִיָּה דְּכִר פִּשְׁוֹת
דִּיר וְנִכְרִים וְנִכְרוּת מִי אֵם אֵם
נִשְׁוֹת יִשְׁתַּחֲוִי לְחֹשׁ שִׁמָּה מִדּוֹר וְתַפְסִ
שֶׁהֵבֵל חֵיב לְפִרְעוֹ חֻצָּה אֵם
לֹא לוֹ הַגִּירֵשׁוֹן אֵלָּה בְּכַת מִ
וְיִן דְּדִרֵּשׁ לְשׁוֹן הַדִּיּוֹת אִפְּלוֹ
מִטּוֹ מַעַל גְּבִי בְּיִן דְּמַחֵ

מוציא מיד הבעל ואי כיוצא
שאינו משועבד לה דלא מש
יירות אין לחוש שמדור ומפ
שנינו לבינה משום הפסד
(עב.) ודלא יכרז אחא שהו
בבב. (לדף) על גב דאין מ
בי יוחנן ב'ו. ומימה והא
איחא דרבי יוחנן דאמר

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones